Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Pro peccato synagoge ca. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

ctos in clibano, vel
ĩ craticula offerebat.
⁊ lagana azima, id ē
latoſ panes ⁊ tenueſ
nõ conſperſos ſed li
nitos oleo. Quidaꝫ
tñ p lagana panẽ co-
ctum in aqua intelligũt: vt ſit tertiuꝫ genus
panis a cocto in clibano ⁊ cocto ĩ craticula
Si vero coctũ in ſartagine offerebat: cõſper
ſum oleo et ſine fermento erat et diuidebat
minutatim. Ex his oblatis ſacerdos memo-
riale adolebat corã dño. de panibus vnũ:
et de fruſtis vnum. reliquum erat aaron et
filioꝝ eius ad edendũ cum omni domo ſua:
⁊ equa ſorte diuidebatur eis. In hebreo p̄-
ter clibanũ tria ponuntur. marchesilis: ma-
hebach. michar. Marchesilis ſonat cõſilia
trix. quod ſartagini cõuenit propter ſtrido
rem et ſuſurrium frixure. Michar rete vel
cribrũ. Mahebach
forte ſcaturiens po-
teſt eſſe patella. in q̃
coctio liq̃da fit. Po-
teſt etiã eẽ tertia ſpẽs
ſacrificij. i. a ſalutari ⁊ pacifico p grãꝝ actõe
vel p victoria. ſcꝫ vl' aliq̃ bono euẽtu inopi
nato. Et põt dici fieri caſu vt ſit vna ſpecieſ
ſacrificij quod fit caſu.

bano in craticula. co-
ctũ ĩ aqua quã laga
na azima dicũt. Qui
dã tñ intelligunt for
mã panis. ⁊ ſm hoc
tertiũ genus erat co-
ctũ in ſartagine.

Dicere vult q̃ Ma-
hebach poteſt intelli
gi tertia ſpecie ſacri-
ficij.

De hoſtijs pro peccato.

Capitulum. VI.

Poſt hoſtias ſalu

p tares pre-
cepit dñs
de hoſtijs p peccato
⁊ pro delicto. Dicit
aũt peccatũ grauius
ſcꝫ quod ex induſtria
eſt factũ. Delictũ leuius. ſ. qδ ex ignorantia
Vl' peccatũ cum ſit
qδ faciendũ non eſt
Delictũ q̃ſi derelictũ
cũ nõ fit. qδ faciẽdũ
eſt. Et iuxta pſonas
peccantiũ erat diuer
ſitas ſacrificiorum.

Tamẽ omnia hec ſa-
crificia indifferẽter
ſepe dicuntur ſacrifi
cia pacifica.

Delictuꝫ q̃qꝫ ſpẽalit
pccm̃ in deũ. i. in ſan
ctificata deo. Hoc ẽ
eſt derelinq̃re. i. deuꝫ
relinq̃re. vel delictuꝫ
peccatũ recognituꝫ.

Pro peccato ſacerdotis.

Capitulum. VII.

Diſtinguũtur au

tem hic q̃ſi q̃ttuor pſone. ſacerdos. ſynago-
ga. i. populus. pinceps. ania. Si ergo ſacer
dos qui inunctuſ erat peccabat: delinquere
faciens pp'lm: faciebat q̃ ſequunt. Additũ ē.
Qui inunct⁹. Nõ q̃n oẽs inuncti eſſent: ſed
ad differentiã illoꝝ q̃ cũ eſſent de genere ſa-
cerdotali, ꝓpt' maculã corpis. nec inungi po
terãt nec miſtrare. Qδ etiã additũ eſt. faciẽs
pp'lm peccare. forte generale ē. qꝛ pccm̃ q̃d-
libet cuiuſlibet ſacerdotis trahit in exemplũ.
Et eſt dictũ ad exaggeratione peccati. Vel
ſpecialiter dictũ eſt. cũ. ſ. ṽbo vl' aliq̃ mõ po
pulũ ad peccandũ puocauerit. Vel ſane ſic
in hebreo hr̃. Si ſacerdos q̃ inunct⁹ ē pecca
uerit ad culpã pp'li. i. ita viliter ⁊ aperte qua-
ſi vn⁹ de pp'lo: qδ valde indecẽs eſt. tũc inq̃
offerebat p ſuo peccato p man⁹ impoſitiõeꝫ
ad oſtiũ tabernaculi
vitulũ immaculatuꝫ
et coram altari imola-
bat eũ: hauriẽſqꝫ de
ſanguine inferebat illũ in tabernaculũ. ⁊ in-
tingens in eo digitũ: aſpergebat illũ ſepties
cõtra velũ ſanctuarij. ⁊ de eodẽ ponebat ſup
cornua altaris incẽſi: ⁊ egrediẽs reliquũ ſan-
guinis fundebat circa crepidinẽ altaris holo
cauſti. et oẽm adipẽ cũ renibus et renunculis
adolebat ſup altare. ſicut ⁊ de vitulo hoſtie
pacificoꝝ. Pellẽ vero ⁊ oẽs carnes cũ fimo
etiã efferebat extra caſtra in locũ mũdũ vbi
cineres effundi ſolebãt. ⁊ incendebãt ea ſu-
per ſtruem lignoꝝ.

Quia vitul⁹ ꝓpa ho-
ſtia erat ſacerdotũ.

Pro peccato ſynagoge.

Capitulum. VIII.

Quod ſi ois tur-

q ba p ignorantiã fecerat qδ cõtra
mãdatũ dñi eſt: offerebãt ſenio-
res populi ad oſtiũ tabernaculi p manuꝫ
impoſitionẽ vitulũ. ⁊ fiebat de hoc vitulo ſic ⁊
de priori p pccõ ſacerdotis. Et orãte p eis ſa
cerdote, ꝓpiti⁹ erat eis dñs in duobus tm̃. Hic
innuit differẽtia int' pccm̃ ſacerdotis ⁊ pp'li. qꝛ
ſcꝫ ſacerdos nõ dꝫ peccare p ignorãtiã. non
enĩ licꝫ ei ig̃rare mãdata dñi. Iteꝝ qꝛ nõ le-
git q̃s orare p ſacerdote. qꝛ ſi pcuſſus fuerit
incãtator a ſerpẽte: q̃s medebit ei. Ecce ptꝫ
differẽtia inter holo
cauſta hec et pdicta.
qꝛ ex his nihil erat ſa
cerdotũ. totum dño.

Qδ etiã ſupra nota-
uerat ĩ fine cuiuſdaꝫ
capituli.

cremabaꝛ.necꝫ mēbra iſtoꝝ cū capite:pedi-
bus ⁊ inteſtinis lotis ponebanꝛ ſup altare.
Generalis eñ erat regula. qꝛ de cuius ſan-
guine inferebatur ī
ſanctuariū:nil ex eo
licebat ꝛmanere.nec
aliq̄d ex eo ſup alta
re adolebaꝛ niſi adeps
cum renibus ⁊ renunculis. In modo etiam
offerendi ⁊ numero ſacerdotū offerentium
erat differētia. De carnibꝫ eñ holocauſti ſa-
lutaris fiebant nouē partes quas ſup altare
ponebāt nouē ſacerdotes: quiſqꝫ ſuā. vnus
vero q̄ttuoꝛ ſimul offerebat. ſcꝫ caput ⁊ pe-
des et iecur et inteſtina lota aqua. duo vero
ſanguinē offerebant:vt omnes ſimul eſſent
duodecim.

Hanc eandē regulā habes in apl'o ⁊ ī epi
ſtola ad hebreos.

Pro peccato principis.
Capitulum.IX.

s Si peccauerit pri
ceps:q̄ ⁊ chiliarchus dicitꝛ vel tri
bunus ꝑ ignorantiā. ⁊ poſt intel-
lexerit pccm̄ ſuum vel ꝑ ſe vel ꝑ alium.offe-
rat ad oſtium tabernacl'i per manus impo-
ſitōeꝫ hircum īmaculatū. Quo īmolato tin
gebat ſacerdos digitū in ſanguine q̄ tange-
bat cornua altaris holocauſti. reliquū fun-
dens ad baſim eꝰ: ⁊ adolebat adipem renes
⁊ renunculos: reliq̄ erāt ſacerdotum. Sed
quia erat hoſtia ꝓ peccato et de ſanguīe eiꝰ
tincta cornua altaris holocauſti. carnes eiꝰ
erant ſancte.⁊ ſanctificabāt que eis erāt ta-
cta.ſꝫ nō q̄libet:imo in genere ſuo. caro car-
nē.ſimila ſimilā.pa-
nis panē.⁊ nō veſce
baꝛ eis niſi ſacerdoſ
vnctus ⁊ mūdus et
nō niſi in loco ſcō. ⁊
nō niſi in eadē die q̄
offerebanꝛ. ſiq̄d reſi
duū eſſet igne cōbu
rebaꝛ. Si veſtis pollueba ꝛ eiꝰ ſanguine ab
luebaꝛ vt nullum remaneret in ea ſanguinis
veſtigiuꝫ.alioq̄n vrebaꝛ. Uas teſteum in q̄
coquebaꝛ caro:ſtatim frangebaꝛ.ereū defri-
cabaꝛ ⁊ lauabaꝛ aqua.

Hoc non ꝓpter h̄ ſa-
crificiū dictū eſt.cū in
eo nō eſſet ſimila vel
panis.ſꝫ ad ſequētia
reſpicit.ſ. ſacrificium
pauperis.

Pro peccato aīe. Capitulum.X.

c Jm autē pecca
bat ꝑ ignorantiā aīa de ꝑpl'o ter
re offerebat caprā immaculatā eo mō quo
alij vel agnum. ⁊ fiebat de hac hoſtia eodē
mō quo ⁊ de hirco ꝑncipis. Si autē nō po
terat manus eius inuenire pecus: offerebat
duos pullos turturis vel colūbe. quorum
alter offerebaꝛ dn̄o in holocauſtū.alter erat
ſacerdotū:cuius tm̄ ſanguis ad fundamētuꝫ
altaris holocauſti diſtillabaꝛ. quia ꝓ pecca
to erat. Q̄ſi nec auiculas poterat īuenire.of
ferebat ſimilā decimā partē ephi.nec mitte-
bat in ea oleū aut thus:qꝛ pro peccato erat.
Cuiꝰ memoriale ſacerdos adolebat ſup alta
re.reliquum ipſe habebat in munere.

De igne iugi ⁊ eiectione cineꝝ.
Capitulum.XI.

l Locutus eſt dn̄s ad moyſen. Ignis ſꝑ in
altari ardebit:quē nutriet ſacer-
dos ſubijciens mane ligna per ſingulos di-
es. Et erit ignis ex eodē altari.i. nō aliunde
ſumptꝰ apponeꝛ. Cumqꝫ vo cineres ſupabūda
bant induebaꝛ ſacerdos veſtibꝫ q̄ttuoꝛ ſacer
dotalibꝫ q̄s p̄taxauimꝰ. ⁊ tollens cineres de
altari reponebat ī peluim iuxta altare. ⁊ de-
poſitis veſtibꝫ ſanctis. indutuſqꝫ alijs forte
ad h̄ deſtinatꝭ vel etiā ſuis ꝓprijs: cineres ef
ferebat extra caſtra. ⁊ in loco mūdiſſimo vſ-
qꝫ ad fauillā faciebat cōſumi.

De eſu adipis ⁊ ſanguinis ꝓhibito.
Capitulum.XII.

b Et de oblationi
bus dicta ſufficiant hic. In nume
ris de oblatōibꝫ ſeptē legalium fe
ſtoꝝ legiꝛ. h̄ addendo q̄ oīs adeps domini
erat. Adipē ⁊ ſanguinē nō comedetis oīno:
qđ intelligiꝛ de aīalibꝫ oblatis. tm̄ ꝓpter illđ
iudei ab oī adipe abſtinebant. Sed veriꝰ q̄
dn̄s adipē q̄ debebat offerri ī eſum ꝓhibuit
eis.etiā noīatim adipē bouis.ouis.⁊ capre.
Adipem vo morticini vl' a beſtia occiſi con
ceſſit eis in vſus varios.ſ. vl' ad lucernas.vl'
vnctiōes extrīſecas

Quid ergo faciūt đ
adipe aīalis mundi
nō oblati.nec morti
cini.nec a beſtia ca-
pti ſi dn̄i ē. Forte ꝑū
ciūt vel dāt alienige
nis ad edendū. Sꝫ

Nota qꝛ ſic appoſuit
augꝰ h̄.tm̄ iudei nō co
medūt adipē mundi
aīalis.ſ. qđ offerri nō
licet.ceruoruꝫ.ſcꝫ da
mularū.⁊ hmōi adi-
pem q̄ ſolebat offerri